

C H R I S T. Θεομοθέτης] Nouem erat Athēnis magistratus dicti Archontes, nempe Rex, Ar-
chon, Polemarchus & sex Thesmothetæ sic dicti
quia curam legum & iudiciorum habebant, qui
iudices è sua quisque tribu sortiebantur (Scholia-
tes addit decimum qui scriba fuit, aitque singulas
tribus vnum habuisse Thesmothetam & vnum
γερμαντέα ad leges rogandas) in quos imperium
habebant, ita ut si ad horam non venissent, eos ex-
cludere & consellu interdicere possent. Sic Romę

Φι. Πῶς οὐδὲ διαγνώσκειν καλῶς δυνί-
μαι,

Ωτανερ τεχτερην τὰ τεχάγματ' ἐπι μαστόμφρος
Βδε. Πολλῷ γάρ ἀμεινον. παῦ λέγεται γὰρ τοιούτῳ,
Ως οἱ δικασταὶ φύσιοι μέρον τῷ μαρτύρῳ,
Μόλις τὸ τεχάγμα ἔγνωσαν αὐταμαστόμφροι.

Φι. Ανά τοι με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖνον οὐπω λέ-
γε.

Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήφομαι. Βδε. παρ' ἐμοῦ.

Φι. καλῶς,

Αἰχισαγάρι τοι με εἰργάσατε Λυσίστρατος
Ο σωπόλην. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ τεχτὸν λεγόνων
Ελθεων, θεοπερμάτιζέ με ἐν τοῖς ιχθύσιν.
Καὶ πειτέρην τεχτὴν λοπίδας μοι πεσέρεων.
Καὶ γὰρ νέκραια. οὐβολοὺς γὰρ ὀώμους λαβεῖν.
Καὶ τὸ βδελυγχέεις, οὐφρέαμψος ἀξέπτυσα.
Καὶ θεοὺς εἰληκον ἀντόν. Βδε. οὐδὲ πι τεχτὴς ταῦτα εἴφερεν.

Φι. ὅπι;

Αλεκέντιον θεοὺς εὐφρασικοιλίαν ἔχειν,
Ταχὺ δουῦ καθέντεις ταργύειον. οὐδὲ οἱ λέγων.
Βδε. Οράξε οὖν περ δῆτα τεχτὴν περδανεῖς;
Φι. Οὐ πάντα τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις
ποιεῖται.

Σχόλια. Πῶς οὐδὲ διαγνώσκειν.] ἐπειδὴ εἶπεν αὐ-
τῷ Βδελυκλέων δικαίωσε τοῦ οἰνίας, ἡδί-
ειν φοιτ, πῶς δικαίωμα ταῦτα δοκιμάζειν τοῦ λεγό-
μενα.

C H R I S T. Διαγνώσκειν.] Id est ἀναγένεται &
δοκιμάζειν, Latinè propriè cognitiones vocantur
etiam de causis & litibus.

Σχόλια. Αναμασώμενοι.] ἀντὶ Φ διαλογιζόμενοι.
νοέμενον τῷρες τοῦ χρεῶντος, ἐνταῦθα παρέλαβεν τὸν τοῦ
ἰδίουντος, ἀλλως. ὃν μετέφοράς τῷ ματαπεμπταχόντων
τὴν τροφὴν ζῶσιν, καὶ αὐτοῖς ἀναμαστωμένων, τὸν
ανα-
μασώμενος ἔπειται.

B I S E T V S. Ανά τοι με πείθεις.] Τυπῆσι, αὐτὶ
Φ, ἀναπτεῖθεις με. οὐδὲ τοῦ νῦν ὅστις τεχτηπληρωματικὸν
μέσον. οὐδὲ τοῦ οὗτοι σωδέομον Φ ιερομαστοῦ τοῦ
μηδὲν, οὐδὲν τοῦ τεχτῆς ἀλλά. οὐδὲ γάρ, οὐδὲ, ἀναπτεῖ-
θεις μηδὲν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπω λέγεται. Λυσίστρατος οὐ
σωπόλην] σωπίτος. σωπίτοις καὶ τὸ Σουίδαν λέ-
γονται οἱ φιλοσκόμους ὃστοις λέγεται σωπίται, τὸν
λοιδόρον, καὶ τὸν Λυσίστρατον σωπίτοις καλέσθαι. οὐ
οὐδὲν τοῦ καμαστηκαπτόλην καλέσθαι τὸν θηταῖον.

C H R I S T. Αναμασώμενοι.] vt ruminare duo
significat, & reuocare cibum vt boues & oves, &
animum recolere, sic ἀναμασθεῖται & ἀναμηρη-
ζεται. Fortassis autem de retractanda sententia in-
nuit. Propterea morē hunc fuisse Athenis vt reus
damnatus interrogaretur quam pœnē aestimatio-

A Prætores iudiciis Centumuiralibus & publicis
præterant.

Σχόλια. Δάκνων σεαυτὸν.] ἐπειδὴ μὲν οὐδὲ πει-
νεῖς ὁ δικαστὴς τὸ λέγοντα πατεριδίζει.

C H R I S T. Δακνῶν σεαυτὸν] Sæpè enim esu-
riens iudex actorem cōdemnat, iudicit autem hic in
voce τοῦ δάκνειν qua & dentibus frēndere & la-
dere aliquem significat, proinde ut Latinum
B mordere, vt apud Terentium, Quid illam mor-
deat.

P H. Qui possum, ut aniē (hic interim si man-
derem)

Pernolle ritè litium discrimina.

B D. Multò facilius, quippe vulgò dicitur,

Quando arguuntur falsa testimonia

Verum eruisse ruminantes indices.

P H. Persuasum habes me, at unde mercedem
feram,

C Nondum indicasti. B D. à me feres. P H. di-
ctum bene.

Factum facetus turpe nam Lysistratus
Admisit in me, debitam qui sumpserat
Vtrique drachmam, quam minutam in pisciam
Secuit macello, trésque squamas mugilum
Induxit, & quas trufi in os, nummos putans,
Odore sed mox exspui offensus graui,

D Illamque traxi. B D. ad hanc quid ille? P H.
aluum mihi

Galli, inquiebat esse Gallinacei,

Statimque dixit, Tu quoque era concoques.

B D. Vides lucellum quale procedat tibi?

P H. Sanè hand pusillum, tu tamen fac quod
facias.

E nem meruisse fateretur, quasi secūdis legibus ob-
seruatū testatur, & dilectè docet M. Tullius sub-
finem libri primi de oratore, ubi agit de Socratis
damnatione & nobili illius ad Lytiā orationem
responso. Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήφομαι] Triobolū
puta quam mercedulam vocat Cicero in lib. i. de
Oratore, eratque stipendium quotidianum. Ari-
stoteles in libris de Repub. ait Ephialtem & Peri-
clē minuisse auctoritatem Senatus Areopagitici
& studio aurē popularis, pauperes admisiſe in nu-
merum Senatorum, denique fecisse δικαστέα μι-
σθόφορα.

F Σχόλια. Λυσίστρατος.] σωπίτος, καὶ ἐν Αχαρνεῦσι
Λυσίστρατος έστιν ἐν αὐτῷ Χολαργέων ὄνειδος. οὐδὲ οὐδὲ
ἔπειρος Λυσίστρατος, παῖς Μακαρίως, σωπόληνος εἰς πι-
ναῖδαν. ἀλλως. δύο γὰρ δικαστῆς οὐδὲν δραχμὴ μία.
Ἐπτάς εμειλίζοντο τῷρες τεχτῆς ὀβολάς. οὐ τοῦ Λυσίστρα-
του ἀματέρα εἰλιφθότος δραχμὴν ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ
μιθῶν, οὐ μετεπιστευμένου περιπτάσαι αὐτὴν ὥστε με-
τεισθῆναι, καὶ τεχτηπληρωθόντος ἀμπτὶ ἀντὶ ἀργυρείας λεπτὸς αε-
ρίγατητῶς ἔχει τὸ μόνον λαμπάνειν τοὺς μισθῶν.

G **C H R I S T.** Λυσίστρατος.] In Equitibus vt pauper
perstringitur. In Acharnēsibus mollis & cineras,
& aleator, & βιγάνη τοιούτην αὲ, alibi dictus χλω-
λώπηξ, vt diximus ad Lysistratam, præterea hic
σωπίτος quasi dicas σωπίτον διεμέλιον. Illusit
enim huic Philocleoni, quem enim à Colacreta